

ת"פ 16824/08/13 - תביעות צפת נגד גד שמואל אביטבול

בית משפט השלום בקריית שמונה

21 ינואר 2014

ת"פ 16824-08-13 תביעות צפת נ' אביטבול(אסיר)

לפני כב' השופט הבכיר, מרדכי נדל	
מאשימה	1. תביעות צפת
נגד	
נאשמים	1. גד שמואל אביטבול (אסיר)

החלטה

בפניי בקשה לעיון בחומר חקירה בהתאם להוראות סעיף 74(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **החסד"פ**).

רקע כללי:

כנגד המבקש, הוגש ביום 11.8.13 כתב אישום בו נטען כי ביום 6.11.12 בין השעה 14:00 לשעה 15:00, התפרץ לדירת המתלוננים אשר באיילת השחר וגנב רכוש מחדר השינה.

על בסיס האמור לעיל, יוחסה למבקש עבירת התפרצות למגורים/תפילה בכוונה לבצע עבירה, לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **החוק** או **חוק העונשין**) וכן, עבירת גניבה, לפי סעיף 384 לחוק.

בהמשך לאירוע המתואר לעיל, כך על פי עובדות כתב האישום, נסע המבקש בכביש 90 במהירות גבוהה, לא שעה להוראות נידת שדלקה בעקבותיו לעצור, ביצע עקיפות אשר גרמו לרכבים לסטות לשוליים ואשר חלקן בוצעו תוך חציית קו הפרדה רצוף וחצה צומת ברמזור אדום.

עוד נטען, כי בהמשך נסיעתו נכנס ויצא מכבישים צדדיים בנסיעה מהירה תוך עליה על "במפרים" וכאשר יצא לכביש הראשי, השליך שקית ובה הרכוש בגנוב.

הרכב בו עשה המבקש שימוש במהלך האירועים נשוא כתב האישום, אותר באותו היום בסביבות השעה 20:00 חונה ליד בית הוריו של המבקש ברחוב בלפור בבת ים.

על בסיס האמור לעיל, יוחסו למבקש אף העבירות הבאות: נהיגה פוחזת של רכב, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק. נהיגת רכב מנועי ללא רישיון, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: **הפקודה**). אי ציות לרמזור אדום, עבירה לפי סעיף 64(ה) + 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: **התקנות**) ועבירה של חציית קו הפרדה רצוף, עבירה לפי סעיף 47(ה)(5) לתקנות.

הבקשה:

במסגרת הבקשה טען המבקש, כי המשיבה לא המציאה לידיו רשימת חומר החקירה ולאור העובדה כי הועברו לעיונו מסמכים אשר כלל לא סומנו נראה כי רשימה כאמור כלל לא הוכנה.

לפיכך, עתר המבקש להורות למשיבה להעביר לידיו העתק מרשימת חומר חקירה ערוכה בהתאם לכללים אשר נקבעו בפסיקה הכוללת בתוכה אף את המידע החסוי.

כמו כן, עתר המבקש לחייב את המשיבה להעביר לידיו את חומר החקירה המפורט בסעיפים 9-1 לבקשה ואשר טרם הועבר לעיונו.

טענות המשיבה:

בתגובתה מיום 12.1.14, הבהירה המשיבה כי רשימת חומר החקירה תועבר לעיון המבקש בהקדם האפשרי.

בקצירת האומר ייאמר, כי המשיבה הביעה הסכמתה להעביר לידי המבקש את חומר החקירה המפורט בסעיף 1 ואת החומר הנזכר בסעיף 2 לבקשה במידה ויתקבל מאת היחידה החוקרת.

חומר החקירה הנזכר בסעיף 3 לבקשה, כך נטען, הועבר לעיון המבקש ביום 9.1.14.

לעניין חומר החקירה המפורט בסעיפים 4,5 ו-6 נטען, כי חומר זה לא קיים ו/או לא אותר. כן נטען ביחס לחומר הנזכר בסעיף 8 לבקשה, כי לא קיימות ידיעות אודות מעורבותו של המבקש בעבירות בין השנים 2012-2013 ולעניין הימלטותו נטען, כי המבקש היה דרוש לחקירה כעולה מן המזכרים המצויים בתיק.

המשיבה הביעה התנגדותה להמצאת החומר הנזכר בסעיף 7 לבקשה. לטענתה, מלבד השם לא מסר המבקש כל פרט מזהה אחר ביחס לאותו וקנין.

לטענת המשיבה, לא קיימות מצלמות אבטחה ביישוב מעלה גלבוע ומכאן, כי אין ממש בנטען בסעיף 9 לבקשה.

תשובת המבקש:

המבקש אישר כי ביום 9.1.14 העבירה המשיבה לעיונו העתק מהחלטת בית המשפט והעמודים החסרים כמפורט במסגרת סעיף 3 לבקשה. יחד עם זאת נטען, לא הועבר כל חומר סולארי נוסף. לפיכך, עתר המבקש לערוך בירור נוסף האם אין בנמצא חומר סולארי אחר.

לעניין החומר הנזכר בסעיפים 4 ו-5 לבקשה נטען, כי תשובתה של המשיבה לעניין זה אינה מספקת וכי יש לפרט על בסיס אלו נתונים הגיעו השוטרים לחפש בכתובות הנזכרות בבקשה.

עוד נטען ביחס לסעיף 5 לבקשה, כי לא הובהר על בסיס איזה נתון בחר צוות משטרתי להתמקם בבית העלמין ירקון ביום 22.5.13. כמו כן, לא הובהר מהם "רישומי המודיעין" שעל פיהן נשלחו השוטרים לכתובות הנזכרות כדי לחפש את המבקש.

לעניין סעיף 6 לבקשה נטען, כי בחומר החקירה לא נמצא כל תיעוד בדבר פעולות שנעשו לצורך איתורו של אותו אבי וקנין ומשכך, עתר המבקש כי יועבר לידיו תיעוד ביחס לניסיונות לאתרו.

המבקש עתר כי תועבר לעיונו הבקשה להוצאת פלט נסיעות בכביש 6 של רכב מ.ר.

62-037-75 וכן, צו בית המשפט אשר הוצא בעקבות הבקשה.

דין והכרעה:

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה להתקבל בחלקה ואנמק.

הטענה הראשונה אשר הועלתה על ידי המבקש הינה, כי המשיבה לא העבירה לעיונו רשימה של חומר החקירה המצוי בתיק.

על חשיבות המצאת רשימת חומר החקירה, אשר הוספה במסגרת תיקון מספר 19 לחסד"פ בשנת תשנ"ה, עמדה כבוד השופטת א' פרוקצ'יה בבש"פ 2043/05 **מדינת ישראל נ' גד זאבי**, תק-על 2005(3), 3453 (להלן: **עניין זאבי**):

"...תוספת זו נועדה להרחיב את זכות הידיעה של הנאשם בדבר חומר ומהלכי חקירה המצויים ברשות

החוקרת בעניינו, וזאת מעבר ל"חומר החקירה" כמובנו הדווקני בחוק. תכלית ההרחבה האמורה לאפשר לנאשם לקבל רשימה של כל החומר הנוגע לאישום שנאסף או נרשם בידי הרשות החוקרת הלכה למעשה, גם אם אינו בגדר חומר רלבנטי לאישום המסווג כ"חומר חקירה". בכך התכוון החוק

להשיג את שני אלה: ראשית, להבטיח כי הנאשם ידע מהו החומר שנאסף או נרשם כאמור, כדי שיוכל להפעיל אמצעי בקרה ביחס למיין והסיווג שנעשו בידי רשויות אכיפת החוק בין "חומר חקירה" לבין חומר שנאסף שאינו מהווה חומר חקירה; שנית, הרחבה זו נותנת בידי גורמי התביעה כלי בקרה יעיל לגבי כלל החומר שנצבר בתיק המשטרה, החורג מעבר לחומר החקירה גופו שהועבר לידיה והמוצג לעיונו של הנאשם..."

(שם, בעמ' 3461).

במסגרת הדיון אשר התקיים ביום 14.1.14, הודיע ב"כ המשיבה, כי רשימה זו נמצאת בשלבי הכנה וכשתושלם, תועבר לעיון המבקש בתוך יום או יומיים ולפיכך, מתייתר הצורך לדון בטענת המבקש לעניין זה.

יחד עם זאת מצאתי להעיר, כי הכנת רשימת חומר החקירה כחמישה חודשים לאחר הגשת כתב האישום בתיק אינו מצב רצוי כלל ועיקר ועל המשיבה לדאוג לקיומה של רשימה כאמור מבעוד מועד.

משאלו פני הדברים, לא מצאתי כי יש ממש בטענות המשיבה לעניין מועד העלאת טענות המבקש ביחס לחומר החקירה אשר יתכן, שעם הכנת רשימה מסודרת היו חלקים ממנה מתייתרים.

בטרם אפנה לדיון ביתר טענות המבקש, מצאתי לעמוד בקצרה על המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית לענייננו.

סעיף 74 (א) לחסד"פ קובע כדלקמן:

"הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו".

במסגרת בג"צ 233/85 אל הוזייל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט(4) 124 (להלן: עניין אל הוזייל) עמד בית המשפט על הגדרת המונח "חומר חקירה" לעניין הוראות סעיף זה:

"...דעתי כדעת בא-כוח העותרים, כי אין לפרש את המונח "חומר החקירה" שבסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי פירוש דווקני ומצמצם, המגביל את תחולת הסעיף לחומר הראיות, המתייחס אך ורק במישרין למעשה העבירה המיוחס לנאשם. "חומר חקירה", במובן ההוראה האמורה, גם ראיות השייכות באופן הגיוני לפריפריה של האישום במשמע. מטבע הדברים, אין לקבוע בנושא זה כללים גורפים וממצים; בכל משפט חייבים נציגי התביעה, ובמקרה של חילוקי דעות - בתי המשפט, להיות

מודרכים על-ידי כללי השכל הישר ועל-ידי המגמה לאפשר לסניגוריה הזדמנות הוגנת להכין את הגנתה..."

(שם, בעמ' 129).

להלן, אפנה לדון בטענות הצדדים ביחס לכל אחד מן הסעיפים הנזכרים בבקשה.

כפי שצוין לעיל, במסגרת תגובתה מיום 12.1.14 הביעה המשיבה הסכמתה להעמיד לעיון המבקש את חומר החקירה הנזכר בסעיפים 1 ו-2 לבקשה ולפיכך, מתייתר הצורך לדון בטענה זו.

כעולה מתשובת המבקש, המשיבה העבירה לעיונו החלטת בית המשפט לעניין צו מחקר התקשורת הנזכר בסעיף 3 לבקשה, כמו גם העתק מן העמודים החסרים מן הפלט.

בקשת המבקש לוודא כי לא קיים חומר נוסף אינה ממוקדת דייה ובכל אופן, עם קבלת העתק מרשימת חומר החקירה לידי יוכל המבקש לבחון עניין זה.

הן במסגרת תשובתו לתגובת המשיבה והן במסגרת הדיון שהתקיים ביום 14.1.14, לא העלה המבקש טענות לעניין עמדת המשיבה ביחס לסעיפים 8 ו-9 לבקשה ולפיכך, נראה כי טענותיו לעניין זה נזנחו.

עיקר המחלוקת בין הצדדים, אם כן, עניינה ביחס לסעיפים 4,5,6, ו-7 לבקשה.

הטענה העיקרית אשר הועלתה על ידי המשיבה באופן כזה או אחר לעניין סעיפים אלה, הינה כי המסמכים הנזכרים בהם אינם ברשותה ו/או כי לא אותר ולגבי חלק מן הסעיפים נטען, כי הפעולות שבוצעו לא הניבו כל מידע.

לטענת המבקש, תשובתה זו של המשיבה אינה מספקת כלל ועיקר ובהתאם לפסיקה, אף חומר שאינו מצוי בידי התביעה עשוי להוות חומר חקירה.

במסגרת בש"פ 4357/05 **חסן אבו חטאב נ' מדינת ישראל** (להלן: **הלכת חטאב**) אליו הפנה המבקש, נקבע מפי כבוד השופט (כתוארו אז) א' גרוניס כי:

"...נראה, איפוא, שבמצב בו הרשות החוקרת ביצעה פעולות חקירה מסוימות (כגון ראיונות עם עדים) ופעולות אלה הניבו מידע כזה או אחר, על הרשות להעלות על הכתב את תוכן המידע שנתקבל על ידה. מידע זה ייחשב ככלל ל"חומר חקירה", שלנאשם יש זכות לעיין בו..."

(שם, בפסקה 8).

יצוין, כי הדברים מתייחסים לחומר אשר מהווה חומר חקירה בהתאם להוראות סעיף 74 לחסד"פ ולפסיקה.

ומן הכלל אל הפרט-

כאמור, ביחס לסעיפים 4 ו-5 לבקשה- טענה המשיבה לא קיימות ידיעות מודיעיניות בעניין. הלכת חטאב עניינה בפעולות חקירה אשר לא תועדו ואילו כאן עסקינן בידיעות מודיעיניות ולפיכך, לא מצאתי כי יש ממש בטענת המבקש לעניין זה.

לעניין סעיף 5 אעיר, כי פעולות החקירה אשר נעשו לצורך איתורו של הנאשם במועדים הרלוונטיים לכתב האישום הינן בבחינת חומר חקירה ולפיכך, על המשיבה לערוך תיעוד של פעולות אלה ולהעבירן לעיונו של המבקש בתוך 7 ימים.

לעניין סעיף 6 לבקשה- אף לעניין זה ובהתאם להלכת חטאב, על המשיבה לערוך רשימה של הפעולות אשר נעשו לצורך איתורו של אותו אבי וקנין ולהעבירן לעיון המבקש אף זאת בתוך 7 ימים.

לעניין סעיף 7 לבקשה יצוין, כי כעולה מתגובת המשיבה, המבקש לא מסר פרטים מספקים לצורך זיהויו של אותו וקנין.

במצב דברים זה, הבקשה למסירת ידיעות מודיעיניות ביחס לאדם בשם זה אינה ממוקדת דייה ואין מקום לקבלה לא כל שכן כאשר היא מתייחסת לתקופה ארוכה בת שנתיים ימים. יחד עם זאת יצוין, כי עם קבלת העתק מתיעוד פעולות החקירה אשר בוצעו לצורך איתורו של אותו וקנין, יוכל המבקש להגיש בקשתו לעניין זה בשנית.

מפי המשיבה לא נשמעה התנגדות להעברת העתק מפלט הנסיעות בכביש 6 בהתאם לצו אשר לטענת המבקש ניתן לעניין זה ומשכך, הנני מורה למשיבה להעביר העתק מפלט זה לעיון המבקש.

סוף דבר:

לאור האמור לעיל, הבקשה כאמור מתקבלת בחלקה.

המשיבה תעביר לידי המבקש לאלתר את רשימת חומר החקירה ככל שזו טרם הועברה לידי וכן, את חומרי החקירה המזכרים בסעיפים 1, 2 ו-3.

בתוך 7 ימים תעביר המשיבה לידי המבקש רישום של פעולות החקירה אשר בוצעו בתיק לצורך איתורו של המבקש בסמוך למועד הרלוונטי לכתב האישום וכן, לצורך איתורו של אותו וקנין.

במסגרת מועד זה, תעביר המשיבה לעיון המבקש העתק מפלט הנסיעות בכביש 6 אשר לגביו ניתן צו במסגרת הליכי החקירה בתיק.

ניתנה היום, כ' שבט תשע"ד, 21 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.

הוקלד על ידי